

Forfatter: Andresen, Kresten

Titel: BREV FRA: Andresen, Kresten (1914-11-22)

Citation: Andresen, Kresten: "BREV FRA: Andresen, Kresten (1914-11-22)", i *Krestens Breve*, H. ASCHEHOUG & CO., s. 29. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-005702162-000-shoot-L0057021620000038.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Krestens Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Søndag d. 22.

Nu er Johannes ogsaa borte. Seks af mine bedste Venner er borte, og jeg alene tilbage, jeg begriber det ikke. Jeg forsøgte at komme med, men blev jaget tilbage. Nu er de undervejs derop. Jeg kommer maaske i Morgen i den modsatte Retning, sammen med bare fremmede. Og Johannes og jeg vilde holde sammen hele Tiden, og saa brister det netop nu, ligesom det for Alvor skulde begynde. En kom mod Øst, s. 300 og en kom mod Vest, og en blev alene tilbage, og han kommer alene bagefter og søger. De skulde til Gent.

Og Gent ligger en god Dagsmarsj fra Yserkanalen. Og Yserkanalen er rød af Blod, der er flydt, men den kan rumme en Masse endnu, saa Bølgerne gaar røde ud i Verdenshavet.

Hvor mange vil der græde til Jul; Verden over vil Hjærterne stønne efter Fred. Juleklokkerne kimer — mon til Glæde og Fred? Nej, Stormklokkerne vil kalde den sidste Krøbling til Sværdet. Og naar den sidste Krøbling har udaandet, og der ikke er andet end Kvinder, Oldinge og Spædbørn tilbage, saa vil Jorden rejse sig frodig grøn, og Sommer og Vinter vil gaa til de evige Tider; Fred vil der komme over alle Sjæle, og nu vil det vise sig, at der dog kunde komme noget godt ud deraf.